RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 124.555 van 23 oktober 2003
in de zaak A. 132.842/VII-29.683

In zake : Raimund HENNEKES,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VAN WESEMAEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grotehertstraat 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. LEGROS en J. SOHIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile De Motlaan 19.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Raimund HENNEKES op 10 februari 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 december 2002 van de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij "enerzijds, wordt besloten dat de dienst oftalmologie van het A.Z. V.U.B. ten hoogste in aanmerking kan genomen worden als stagedienst voor 2 jaar basisopleiding van 4 kandidaat-specialisten, en anderzijds, de erkenning van Prof. Dr. HENNEKES als stagemeester wordt ingetrokken en wordt gesteld dat het A.Z. V.U.B. een nieuwe kandidaat-stagemeester dient voor te stellen";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat N. ROBYNS die, loco advocaten P. LEGROS en J. SOHIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feitelijke toedracht van de zaak</u>

Overwegende dat de feitelijke gegevens in de huidige stand van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker is als stagemeester voor de specialiteit oftalmologie bij het A.Z. V.U.B. erkend bij ministerieel besluit van 18 oktober 1999.

De brief waarmee de erkenning aan de verzoeker wordt medegedeeld vermeldt :

> "Het totaal aantal kandidaat is : 7.
> Het niveau van de opleiding is het volgende : C (volledige opleiding)
> De maximale duur van de opleiding per kandidaat bedraagt : 4 jaar".

Op 24 februari 2000 brengt de visitatiecommissie een bezoek aan de dienst oogheelkunde van het A.Z. V.U.B. In het verslag van dit bezoek staat onder meer :

> "IV. Bespreking.
> Uit de interviews met het diensthoofd, de stafleden en de assistenten in opleiding blijkt duidelijk dat in de dienst oogheelkunde een intense klinische activiteit heerst.
> Dit wordt tevens aangetoond door de gegevens die aan de commissie werden voorgelegd. De heelkundige activiteiten spitsen zich voornamelijk toe op ingrepen op de lens. Het valt op dat er relatief weinig vitreo-retinale chirurgie en hoornvliestransplantaties verricht worden, typische chirurgische activiteiten van een derde lijn oogheelkundige dienst. Ook het aantal strabisme ingrepen is beperkt.

Daarbij lijkt het aantal verwijzingen door oogartsen eerder naar de zeer lage kant, alhoewel de commissie dit niet heeft kunnen onderzoeken. Het komt de commissie voor, dat de dienst oogheelkunde van de VUB eerder een tweede lijn dan een derde lijnsfunctie opneemt. Dit is uiteraard financieel voordeliger - maar beantwoordt onvoldoende aan de missie van een universitaire dienst.

Door het hoge aantal cataracten die geopereerd worden zou de mogelijkheid moeten geboden worden een meer doorgedreven chirurgische opleiding te verzekeren aan de artsen in opleiding. Er is wel een verbetering waar te nemen vergeleken met de toestand in 1994 (lees: 1999). Dit probleem heeft te maken met het tijdstip in de opleiding waarop de kandidaat op zaal staat en dus eventueel ingrepen kan assisteren of mogelijk zelf onder supervisie kan uitvoeren.

Er bestaan nog geen wetlab faciliteiten, alhoewel het diensthoofd beloofd heeft de nodige maatregelen te treffen.

De organisatie van de opleiding van de kandidaten is onvoldoende efficiënt. Prof. HENNEKES heeft pogingen ondernomen om gespecialiseerde spreekuren te organiseren. Deze regeling werkt nog steeds niet naar behoren. Er wordt geen duidelijke progressie teruggevonden in de opleiding. De supervisie van de kandidaten laat te wensen over. De kandidaten krijgen onvoldoende de mogelijkheid om bepaalde technieken zoals contaclenzen aanpassing en fluorescentie angiografie aan te leren.

De theoretische opleiding is op papier bevredigend. De commissie moet echter vast stellen dat de stafleden hierbij niet betrokken worden en dat dus van hun expertise geen gebruik gemaakt wordt.

De stafleden voelen zich niet gesteund (en zelfs soms tegengewerkt) door het diensthoofd ondermeer als ze didactische activiteiten zelf willen inrichten.

De kandidaten hebben het gevoel dat de verantwoordelijkheid van hun opleiding teveel op hen rust. De ouderejaars assistenten leiden de eerstejaars assistenten op met als gevolg dat zij geen progressie ervaren van hun opleiding na het tweede jaar.

De wetenschappelijke productie van de oogheelkunde is, voor een universitaire dienst eerder aan de magere kant, tenminste als men zich steunt op de publicatielijst van de laatste tien jaren.

Wat de commissie voornamelijk opviel is de zwaar negatieve sfeer zowel bij de stafleden als bij de kandidaten. De stafleden vinden zich onvoldoende gemotiveerd door het diensthoofd en de kandidaten klagen unaniem de kwaliteit van hun opleiding aan.

Alhoewel zeker in 1999 de verhouding stafleden/kandidaten aanvaardbaar was, zullen de problemen met het weggaan van Dr. STEFER alleen maar toenemen. Het is zeer de vraag of in de sfeer die actueel heerst de twee vacant verklaarde residentenplaatsen door valabele kandidaten zullen kunnen ingevuld worden.

Nadat de stafleden en de kandidaten werden gehoord, hadden de commissieleden nog een onderhoud met Prof. HENNEKES. De voorzitter heeft hierbij de verschillende problemen aangehaald die aan het licht gekomen waren. Prof. HENNEKES blijkt deze problemen niet of tenminste onvoldoende in te schatten.

V. Besluit.

De commissie heeft het gevoel dat de toestand, vastgesteld bij de visitatie van 13 januari 1999 op bepaalde punten licht verbeterd is doch in andere opzichten zelf verergerd is.

De commissie is unaniem de mening toegedaan dat de dienst oogheelkunde van de VUB actueel niet beantwoordt aan wat men verwacht van een stagedienst erkend voor volledige opleiding. Hoogstens zou deze dienst in aanmerking kunnen genomen worden voor 2 jaar basisopleiding voor 4 kandidaat-specialisten. Een uitbreiding van 6 naar 7 plaatsen volledige opleiding is onder de gegeven omstandigheden niet bespreekbaar. Vooraleer opnieuw erkend te

kunnen worden als een stagedienst voor volledige opleiding is een grondige hervorming nodig. Het is zeer de vraag of dit onder het huidig diensthoofd - stagemeester mogelijk zal zijn".

1.2. Op basis van een unaniem besluit van de visitatiecommissie deelt de verwerende partij op 11 december 2001 aan de verzoeker mee dat de stagedienst niet voldoet aan de verwachtingen en dat uit recente informatie is gebleken dat de situatie tot op heden niet is verbeterd. De intrekking van de erkenning als stagemeester en als stagedienst voor volledige opleiding wordt in het vooruitzicht gesteld tenzij er binnen de zes maanden een duidelijke verbetering merkbaar is.

1.3. Als antwoord op die brief schrijft de verzoeker op 4 april 2002 aan de verwerende partij :

"Betreft: erkenning als stagemeester oftalmologie

Geachte Mevrouw de Minister,

Uw brief dd.11/12/01 heb ik in goede orde ontvangen. Spijtig genoeg heb ik pas 1 jaar geleden toevallig en officieus kennis gekregen van de inhoud van het verslag van de Visitatiecommissie dd. 24/02/00 via een gedeeltelijk onleesbare en onvolledige copie.

Gezien bij het eindgesprek van deze visitatie, als conclusie aan mij gesignaleerd werd dat het hoofdprobleem van onze stagedienst een onderbestaffing zou zijn (waaraan wel degelijk werd tegemoet gekomen), had ik daarnaast slechts 1 jaar de tijd om de dienst te kunnen reorganiseren conform de voor mij nieuwe officiële visie van het verslag van de Visitatiecommissie.

Ik zou U graag willen melden dat de dienst ook aan deze nieuwe kritiekpunten had kunnen worden aangepast. Ik betreur ten stelligste dat deze informatie tot nu toe nog niet aan U werd doorgegeven.

Er zijn ongerijmdheden en elementen van eenzijdige informatieverspreiding in mijn dossier terug te vinden, die de noodzaak van objectiviteit beklemtonen. Ik zou graag met deze signaleren hoe belangrijk het voor mij is, een onafhankelijk platform te vinden om mijn positie te kunnen uitleggen en verdedigen.

Mits Uw goedkeuring zou ik graag het advies van Prof. BOGAERT, voorzitter van de Hoge Raad willen vragen. Een alternatief zou kunnen zijn dat Uzelf een neutrale vertrouwenspersoon aanduidt om met mij deze materie te doorlopen. Dit persoonlijk contact met een neutrale vertrouwenspersoon zou toelaten eventuele onduidelijkheden of onvoldoend bewijsmateriaal direct te kunnen corrigeren.

Gezien het algemeen karakter van de kritieken zou het trouwens een voordeel zijn als een niet-oftalmoloog in deze materie betrokken werd. Uiteraard sta ik ook klaar om U direct een gedetailleerd verslag over de huidige situatie toe te sturen.

Ik zou U graag nogmaals willen bevestigen dat ik alles ondernomen heb om deze zaak recht te zetten en zou het ten zeerste op prijs stellen een objectieve mogelijkheid te kunnen verkrijgen om mijn argumenten te bewijzen".

1.4. Naar aanleiding van een nieuw bezoek van de visitatiecommissie, dat wordt gepland op 17 juni 2002, wordt de verzoeker verzocht informatie betreffende de structuur en de activiteiten van de dienst (klinisch, didactisch, wetenschappelijk), de kwalificaties van de stafleden, de technische infrastructuur, de toestand van de bibliotheek, de lijst en het tijdsgebruik van de assistenten in opleiding en hun betrokkenheid bij de klinische en wetenschappelijke activiteiten, en de lijst van de erkende stagediensten in het ziekenhuis, toe te sturen. Op 14 juni 2002 deelt de verzoeker de gevraagde informatie mee.

1.5. In een brief van 14 oktober 2002 deelt de secretaris van de werkgroep van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en van huisartsen aan de verzoeker de vaststellingen van de visitatiecommissie mee. Deze zijn de volgende :

> "- er is nog steeds een tekort aan stafleden : dit probleem zal vanaf 1 juli e.k. nog acuter worden door het ontslag van Dr. SACHSE
> - de heelkundige ingrepen worden nog steeds bijna uitsluitend door Prof. HENNEKES uitgevoerd
> - er bestaan geen duidelijke richtlijnen of protocols voor de diagnose en behandeling van de patiënten
> - er wordt geen complicatie- en diagnoseregistratie bijgehouden
> - de derdelijnsfunctie van de afdeling is onduidelijk en lijkt onvoldoende voor een universitaire opleidingskliniek ; cijfers over het aantal topreferente verwijzingen ontbreken, het aandeel van de afdeling in de topreferente functie van het ziekenhuis is niet bekend
> - er zijn door de directie tot op heden geen initiatieven genomen om het aanslepende conflict in de dienst op te lossen
> - de naam van de stagemeester is in Nederland niet bekend".

De brief vermeldt verder dat de werkgroep de minister zal moeten meedelen dat de toestand vastgesteld bij het bezoek van 24 februari 2000 niet verbeterd is. Het door de werkgroep uitgebracht advies luidt als volgt :

> "- de dienst oftalmologie van het A.Z. V.U.B. kan ten hoogste in aanmerking genomen worden als stagedienst voor 2 jaar basisopleiding van 4 kandidaat-specialisten
> - de erkenning van Prof. Dr. HENNEKES als stagemeester wordt ingetrokken : het A.Z. V.U.B. dient een nieuwe kandidaat-stagemeester voor te stellen".

1.6. Bij brief van 12 november 2002 deelt de verzoeker aan de verwerende partij zijn repliek mee en meldt hij dat hij uiteraard altijd voor verdere inlichtingen ter beschikking staat. Dit antwoord luidt in extenso als volgt :

"Repliek : verslag van de Visitatiecommissie op 17/06/02, AZ-VUB Dienst Oogheelkunde

Sedert het moment van mijn benoeming als stagemeester oftalmologie aan het AZ VUB en in de opbouwfase van onze dienst werd ik met hevige kritiek vanuit de Erkenningscommissie geconfronteerd, en dit op initiatief van Prof. DRALANDS (RUG) en Prof DRALANDS (KUL) in samenwerking met Dr. HERZEEL (VUB).

In de loop van de jaren lopen deze kritieken en de realiteit steeds meer uitéén. Een voorbeeld is het verwijt - volgens de Erkenningscommissie gebaseerd op de stageboekjes - dat onze assistenten geen operaties mogen doen (1) terwijl in de realiteit een groot aantal ingrepen werd gedaan wat ook in de stageboekjes werd vermeld (2). Zelfs na het rechtzetten van deze misvatting (3) werden de beschuldigingen verder herhaald (4). Ook op vlak van de daaruit resulterende Visitatiecommissies spreken de redeneringen elkaar tegen (REPL. l). Daartegenover staat het besluit van de Minister (5) dat mij toelaat de dienst met succes en de tevredenheid van de assistenten (14) te leiden. Ik heb geprobeerd telkens aan de nieuwe eisen van de opeenvolgende commissies te voldoen, wat blijkbaar niet erkend wordt. Het is dit aspect dat mij gemotiveerd heeft aan de Minister te vragen, om een objectief platform te zoeken, om een einde te maken aan deze vervelende situatie. Bij een gesprek met de ondervoorzitter van de Hoge Raad, Prof. BOGAERT in Gent op 3/5/2002, zijn wij overeengekomen, dat een nieuwe commissie zou worden opgericht met als doel, de argumenten en mijn repliek (REPL. 1) op de brief van de Minister (6) te evalueren (6 a).

Op 17/6/02 ging deze visitatie door waarvan ik eind september een officieus niet ondertekend verslag kon krijgen (VK 02). In dit verslag is er sprake van voldoende supervisie, efficiënte opleiding en ruime operatieve mogelijkheden (VK '02, p2 lijn 22-26). Dit werd door niemand, noch door de gehoorde medewerkers, noch door de leden van de Visitatiecommissie, in twijfel getrokken. De maatregelen die ik genomen heb om de wetenschappelijke productie te verbeteren (7), grijpen weliswaar niet zo snel en zijn ook moeilijk te verwezenlijken bij Dr. HERZEEL.

Niettemin gaat deze Visitatiecommissie '02 in haar besluit niet in op de kritiekpunten van de minister maar haalt andere, nieuwe punten naar voren, zoals vermeld in de brief van de secretaris dd 15/10/02 (8). Ik zal hierop ingaan :

1. Onderbestaffing: waarom de Visitatiecommissie hier een punt aanhaalt, dat reeds door de Visitatiecommissie 2000 als voldoende beschouwd (VK 00, p7 lijn 12) werd, is niet duidelijk. In feite was de bestaffing 1994 3 FTE (SALU, HERZEEL, HENNEKES), 2000 4 FTE (SALU, HERZEEL, HENNEKES en STEFER) en 2002 (op het moment van de visitatie) 4.4 FTE (SALU, HERZEEL, HENNEKES, SACHSE en PEETERMANS (4/10). Na het vertrek van Dr. SACHSE op 30/6/02 heb ik onmiddellijk Dr. ZAWIA als full-time resident voorgesteld, Dr. EVENS als consulent 1 /10 en voor het j aar 2003 een afgestudeerde assistent voorzien als vast staflid (9). In het totaal zal dit neerkomen op 5.5 FTE.

2. Ingrepen exclusief door diensthoofd: het gaat hier eveneens om een misvatting die reeds in het verslag van de Visitatiecommissie '00 weerlegd is (VK 00, p5 lijn 4). In dit verslag wordt expliciet vermeld dat aparte operatieprogramma's bestaan voor de stafleden. In de bijlage zijn operatieprogramma's (10) te vinden die duidelijk tonen dat zelfs op het moment van de visitatie Dr. SACHSE (10 d-e) en Dr. HERZEEL (10 a-b).) hun eigen operatieprogramma's hadden en dat zelfs een 4de jaars assistent over een eigen operatieprogramma beschikt (10 c). Er is dus geen sprake van dat ‘Professor HENNEKES alle heelkundige ingrepen bijna uitsluitend alleen uitvoert'.

3. Protocols : ik beschouw het als een essentieel onderdeel van een opleiding elke patiënt individueel te benaderen en aldus attent te zijn voor afwijkingen op een schema. In zover bespreken wij alle patiënten individueel. Er bestaan wel

officieuze basisprotocols die voortdurend geactualiseerd werden en die op elk moment geformaliseerd kunnen worden.

4. Register : het is reeds in een brief aan Professor BOGAERT vermeld (1l), dat in het kader van het oprichten van een electronisch dossier op onze dienst, een complicatieregister zal opgebouwd worden. Een diagnoseregister bestaat actueel wel en dient ook als basis voor de facturatie.

5. Derdelijnsfunctie : aangezien ik in begin van de jaren '90, als eerste aan de Belgische universiteiten, de faco-emulsificatietechniek (operatietechniek van de lens door kleinste incisies) geïntroduceerd heb - die inmiddels de standaard-techniek is - is onze dienst uiteraard voorbestemd voor voorsegmentchirurgie. In die zin zijn ook de doorverwijzingen van derdelijnspathologie van het voorsegment bij ons frequenter dan op andere diensten. Ik heb, na opmerkingen van de Visitatiecommissie 2000, ons aandeel aan achtersegmentchirurgie in 2001 om 78% en in de eerste helft van 2002 om meer dan 120% (basis: jaar 2000) opgedreven (zie ook 10 g-h). Naargelang de gehanteerde definitie zouden tot 75% van al onze ingrepen als derdelijn chirurgie beschouwd kunnen worden. 1/3 van onze patiënten worden door een collega oogarts direct (schriftelijk) doorgestuurd, 1/3 indirect (mondeling) en 1/3 komt op eigen initiatief of initiatief van de huisarts. Onder de verwijzende oogartsen is een groot aantal collega's die zelf opereren (ca 30%). Dit is ook duidelijk terug te vinden in de bijgaande operatieprogramma's waar alle direct verwijzende oogartsen onderlijnd zijn en de zware pathologie met een X aangeduid (10d-f). Mijn streefdoel is ook een zeker percentage van eerste en tweedelijnspathologie aan te trekken om op die manier ook de opleidingsfunctie te kunnen verzekeren met minder moeilijke gevallen.

Aangaande de traumatologie dient opgemerkt te worden, dat de Visitatiecommissie de RIZIV-codes geëvalueerd heeft. Hier is alleen de hoofdingreep vermeld. Op die manier worden perforaties van het voorsegment met lensaantasting als cataractoperaties gekwalificeerd, terwijl perforaties van het achtersegment als vitrectomie gecodeerd werden.

6. Directie activiteit : commentaar door mij niet mogelijk.

7. Naambekendheid : De bekendheid in de Nederlandse oftalmologie is geen criterium voor algemene naambekendheid. Zoals blijkt uit mijn correspondentie is mijn naam wel degelijk bekend in andere landen. Ik heb meer dan 150 wetenschappelijke artikels gepubliceerd.

De Visitatiecommissie '02 meent, dat geen verandering vast te stellen is ten opzichte van 24/2/00. Deze redenering kan ik niet volgen.

- In 2000 was sprake van: ‘de assistenten zijn unaniem ontevreden met de opleiding'
  (VK'00, p5 lijn 34 en 35), in 2002 heet het ‘de ... GSO zijn globaal tevreden met de opleiding’ ... (VK'02, p2 lijn 21).
- In de kritiek van de minister is sprake van ‘onvoldoende efficiëntie, supervisie en doorgedrevenheid van de heelkunde’. In het verslag van de Visitatiecommissie '02 staat te lezen: ‘de verschillende subspecialismen komen voldoende aanbod en er is voldoende supervisie ... en de beschik-baarheid van de stagemeester is groot’ (VK'02, p2 lijn 26 tot 28).
- Ook is in het verslag terug te vinden dat assistenten - naargelang het opleidingsniveau en interesse - operatie-onderdelen tot 50 zelfstandige cataractoperaties mogen uitvoeren (VK '02, p2 lijn 23 en 24, zie ook bijlage 12). Dit is trouwens voor mij niet tegensprakelijk.

Volgens mij weerlegt de Visitatiecommissie '02 hiermee duidelijk haar eigen conclusies en is het evident, dat sinds 2000 veel in de goede zin veranderd is.

Aangaande de punten exclusieve heelkunde door het diensthoofd en derdelijnsfunctie neemt de Visitatiecommissie ongetoetst uitspraken van een negatief ingesteld staflid over zonder inzage te nemen in de documentatie en zonder discussie met mij. Het ontbreken op dit moment van beschikbare cijfers -

die trouwens niet gedetailleerd gevraagd waren (13) - werd in mijn nadeel geïnterpreteerd.

Er zijn elementen in dit dossier die aanleiding zouden kunnen geven tot twijfel aan de objectiviteit.

- Professor POLAK, als woordvoerdster en enige oftalmologe in de commissie en kennis van Dr. HERZEEL, heeft haar ondervraging op een éénzijdige manier gevoerd vertrekkend van negatieve voorafgaande informatie. Dit werd ook door de assistenten als zeer negatief ervaren (zie bijlage 11, pl lijn 3 -5).
- De initiatiefnemers van de herhaaldelijke aanvallen sedert 10 jaren, Prof. DE LAEY en Prof. DRALANDS, zijn nu zelf leden van de Hoge Raad en vertegenwoordigen de oftalmologie overproportioneel. Bovendien zijn beiden de direct begunstigden van een reductie van onze dienst. Het valt op dat de Hoge Raad zonder Prof. DE LAEY en Prof. DRALANDS tot een andere, positieve beoordeling van onze dienst komt (zie besluit dd 20/10/99, bijlage 5).
- De Visitatiecommissie gaat in haar besluit niet in op de positieve ontwikkeling van de dienst zoals gevraagd door de minister. Zij zoekt naar nieuwe negatieve elementen, wat niet de bedoeling kan zijn (6a en VK '02, p2 lijn 25).
- Er werd dikwijls verwezen naar ontbrekende cijfers. Deze waren door de Visitatiecommissie niet expliciet gevraagd (13). Uit het ontbreken ervan werden wel negatieve conclusies getrokken. Daarbij was het de afspraak aan het einde van de visitatie, dat ik nog gecontacteerd zou worden voor eventuele aanvullende gegevens.

Het eerste gedeelte van het verslag van de Visitatiecommissie '02 bevestigt in principe mijn repliek dd 3/5/02 en beantwoordt de vragen van de Minister positief. Nochtans is het besluit vernietigend terwijl het zich baseert op misvattingen (punt 1,2,5 en 7) en marginaliteiten (punt 3 en 4).

Uit de historiek van dit dossier werd duidelijk dat het doorspekt is van subjectieve elementen tegen mijn persoon en men kan zich niet van de indruk onthouden dat het negatieve besluit reeds bij aanvang vaststond. Bij zo'n zware consequenties, ook voor de assistenten in opleiding, zou men de basisbeginselen van objectiviteit, zorgvuldigheid en sluitende bewijzen moeten volgen. Gezien de oftalmologische overmacht tegen mij in de Hoge Raad, het negeren van documenten en de disproportie tussen aantijgingen en voorgestelde sanctie lijkt het evident, dat dat niet het geval is.

Ik vind dat men zich zou moeten baseren op juridisch houdbare en wettelijke gedefinieerde argumenten zoals bv. de gepubliceerde erkenningscriteria, en niet op irrelevante en willekeurig fluctuerende normen. Het spreekt alle regels van gerechtigheid en logica tegen, een stagedienst te vernietigen, die aan de wettelijke normen voldoet, die goede opleidingsresultaten oplevert (REPL. 1) en waar alle assistenten tevreden zijn (11, 14)".

1.7. Na kennisneming van deze repliek deelt de werkgroep van de Hoge Raad op 5 december 2002 aan de verzoeker mee dat hij heeft beslist zijn standpunt niet te wijzigen.

1.8. Op 13 december 2002 neemt de minister de bestreden beslissing. Deze is als volgt geformuleerd :

"Geachte Professor,
Betreft : Uw erkenning als stagemeester/stagedienst in de oftalmologie

Op 18 oktober 1999 werd het besluit waarbij U erkend werd als stagemeester in de oftalmologie door de bevoegde Minister ondertekend. U kreeg daarbij de toelating om binnen de dienst oftalmologie van het A.Z. V.U.B. de volledige opleiding van maximaal 7 kandidaat-specialisten te verzekeren.

Op 24 februari 2000 werd uw dienst bezocht door een visitatiecommissie, gemandateerd door de Hoge Raad van Geneesheren-Specialisten en Huisartsen.

De commissie kwam unaniem tot het besluit dat de dienst oogheelkunde van het A.Z. V.U.B. niet beantwoordde aan wat men verwacht van een stagedienst voor volledige opleiding. De volgende knelpunten kwamen naar voor :

- de organisatie van de opleiding van de kandidaten was onvoldoende efficiënt:
- de chirurgische opleiding van de kandidaten was onvoldoende doorgedreven;
- de supervisie van de kandidaten liet de wensen over;
  de wetenschappelijke productie was voor een universitaire dienst aan de magere kant.

Op verzoek van de bevoegde Minister heeft de Hoge Raad voor Geneesheren-Specialisten en Huisartsen op 17 juni 2002 opnieuw een visitatie-commissie naar uw dienst gestuurd, teneinde na te gaan of de situatie in de stagedienst verbeterd was in vergelijking met de vorige visitatie. Deze visitatiecommissie kwam tot de volgende vaststellingen :

- er is nog steeds een tekort aan stafleden :dit probleem zal vanaf 1 juli e.k. nog acuter worden door het ontslag van Dr. SACHSE;
- de heelkundige ingrepen worden nog steeds bijna uitsluitend door Prof. HENNEKES uitgevoerd;
- er bestaan geen duidelijke richtlijnen of protocols voor de diagnose en behandeling van de patiënten;
- er wordt geen complicatie- en diagnoseregistratie bijgehouden;
- de derdelijnsfunctie van de afdeling is onduidelijk en lijkt onvoldoende voor een universitaire opleidingskliniek; cijfers over het aantal topreferente verwijzingen ontbreken, het aandeel van de afdeling in de topreferente functie van het ziekenhuis is niet bekend;
- er zijn door de directie tot op heden geen initiatieven genomen om het aanslepende conflict in de dienst op te lossen;
- de naam van de stagemeester is in Nederland niet bekend.

Na inzage van het verslag van de visitatiecommissie, heeft de Werkgroep op haar zitting van 8/10/2002, bij meerderheid van stemmen, het volgende advies uitgebracht :

- de dienst oftalmologie van het A.Z. V.U.B. kan ten hoogste in aanmerking genomen worden als stagedienst voor 2 jaar basisopleiding van 4 kandidaat-specialisten;
- de erkenning van Prof. Dr. HENNEKES als stagemeester wordt ingetrokken : het A.Z. V.U.B. dient een nieuwe kandidaat-stagemeester voor te stellen.

Op haar zitting van 3/12/2002 bevestigde de Werkgroep, na inzage en bespreking van de repliek die door u werd overgemaakt op 12 november 2002, unaniem haar standpunt.

Rekening houdend met alle voorgaande elementen, moet ik vaststellen dat er sinds de brief van Mevr. AELVOET van 11 december 2001, geen verbetering is opgetreden in de kwaliteit van de opleiding van de kandidaat-specialisten in uw stagedienst. Ik zie mij dan ook genoodzaakt het advies van de Werkgroep te volgen en de volgende beslissing te nemen :

- de dienst oftalmologie van het A.Z. V.U.B. kan ten hoogste in aanmerking genomen worden als stagedienst voor 2 jaar basisopleiding van 4 kandidaat-specialisten;
- de erkenning van Prof. Dr. HENNEKES als stagemeester wordt ingetrokken : het A.Z. V.U.B. dient een nieuwe kandidaat-stagemeester voor te stellen.

Deze beslissing zal eveneens aan de directie van het A.Z. V.U.B. meegedeeld worden";

2. <u>Ontvankelijkheid van de vordering</u>

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grond-voorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen in casu niet het geval is zoals hieronder zal blijken;

3. <u>Gegrondheid van de vordering</u>

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. <u>Eerste middel</u>

3.1.1. <u>Standpunten van de partijen</u>

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het eerste middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.1.1.1. Het eerste middel wordt als volgt geformuleerd :

"Eerste middel genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en het gelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en wegens machtsoverschrijding.

Doordat de bestreden beslissing nalaat de feitelijke gronden ervan te vermelden, en er zich louter toe beperkt te verwijzen naar de vaststellingen van de visitatiecommissies van 24 februari 2000 en 17 juni 2002 en de adviezen van de Werkgroep van de Hoge Raad van 8 oktober 2002 en 3 december 2002.

Terwijl de artikelen 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze motivering afdoende moet zijn.

En terwijl uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in de beslissing zelf vermelde redengeving rekening kan worden gehouden.

En terwij1 noch de verslagen van de visitatiecommissies, noch de omstandig gemotiveerde adviezen van de Werkgroep van de Hoge Raad bij de bestreden beslissing werden gevoegd, en deze evenmin voorheen op enige wijze aan verzoeker werden meegedeeld.

En terwijl de motivering van het bestreden besluit als zou 'rekening houdend met alle voorgaande elementen, vastgesteld moeten worden dat er sinds de brief van Mevr. AELVOET van 11 december 2001, geen verbetering is opgetreden in de kwaliteit van de opleiding van de kandidaat-specialisten in uw stagedienst' wegens een totaal gebrek aan precisie en concreetheid in de feiten niet kan volstaan om de bestreden beslissing afdoende te motiveren".

3.1.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota dat de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurshandelingen verstaanbaar te maken voor hun bestemmeling en wijst erop dat in casu de verzoeker niet kan volhouden dat hij de draagwijdte van de bestreden beslissing niet heeft begrepen, vermits die akte verwijst naar de bezoeken van de visitatiecommissie ter gelegenheid waarvan hij telkens werd gehoord;

3.1.2. **<u>Bespreking</u>**

Overwegende dat in de uiteenzetting van dit middel prima facie enkel een schending van de formele motiveringswet van 29 juli 1991 en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden gelezen;

Overwegende dat de bestaansreden van de formele motiveringsplicht, zoals die door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is opgelegd, hierin is gelegen dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, dat de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld, en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatiebe-

roep te bestrijden; dat dit laatste meteen betekent dat de gegeven motivering draagkrachtig moet zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen; dat de formele motiveringsverplichting voor het bestuur evenwel niet de verplichting inhoudt alle door de verzoeker aangevoerde argumenten te beantwoorden;

Overwegende dat wanneer de motivering bestaat uit een verwijzing naar een eerder uitgebracht advies, een dergelijke motivering een afdoende formele motivering vormt voor zover het advies waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene bekend is en voor zover dat advies zelf afdoende is gemotiveerd; dat om aan de bestaansreden van de wet tegemoet te komen het derhalve niet vereist is dat de inhoud van de tijdens de voorbereidende procedure ingewonnen adviezen in de beslissing wordt overgenomen;

Overwegende dat in de bestreden beslissing vooreerst wordt verwezen naar de bezoeken van de visitatiecommissie op 24 februari 2000 en 17 juni 2002; dat er telkens wordt vermeld welke de knelpunten waren of welke vaststellingen de visitatiecommissie deed en aldus de strekking en de draagwijdte van het naar aanleiding van de bezoeken opgestelde verslag in de bestreden beslissing worden weergegeven; dat uit de stukken van het administratief dossier bovendien blijkt dat de verzoeker reeds voordien kennis heeft kunnen nemen van de draagwijdte van de verslagen van de visitatiecommissie;

Overwegende, wat de verwijzing in de bestreden beslissing naar de adviezen van de werkgroep van de Hoge Raad betreft, dat die adviezen blijkens het bestreden besluit gestoeld zijn op de door de visitatiecommissie gedane vaststellingen waarvan de verzoeker op 14 oktober 2002 in kennis werd gesteld; dat het middel niet ernstig is;

3.2. Tweede middel

3.2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het tweede middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.2.1.1. Het tweede middel is gesteund op de schending van artikel 40, § 1, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, van artikel 5 van het ministerieel besluit van 30 april 1999 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten, van artikel 1 en bijlage B van het ministerieel besluit van 26 april 1982 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit van oftalmologie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en op het ontbreken van de rechtens vereiste grondslag :

"Doordat de beslissing van de minister is gebaseerd op en verwijst naar de verslagen van de visitatiecommissie dd. 24 februari 2000 en 27 juni 2002 en naar de adviezen van 8 oktober 2002 en 3 december 2002 van de Werkgroep van de Hoge Raad voor geneesheren-specialisten en een aantal door de visitatiecommissie geformuleerde kritieken, waaruit de minister besluit dat de kwaliteit van de opleiding van de kandidaat-specialisten in de stagedienst van verzoeker ondermaats is.

Terwijl de daarin vermelde motivering niet overeenstemt met de vastgestelde criteria tot erkenning als stagemeester, vermeld in artikel 5 van het MB van 30 april 1999 en bijlage B bij het MB van 26 april 1982.

En terwijl artikel 40 § 1 van KB van 31 april 1983 nochtans stelt dat de erkenning als stagemeester slechts kan worden ingetrokken wanneer de stagemeester of de stagedienst niet langer aan de vastgestelde criteria voldoet, of wanneer de stagemeester sancties van strafrechtelijke, disciplinaire of administratieve aard heeft opgelopen.

En terwijl in het bestreden besluit zelf geen enkele verwijzing naar deze wettelijk vastgelegde criteria is terug te vinden, laat staan dat wordt duidelijk gemaakt welke criteria zouden zijn geschonden.

En terwijl alzo de minister tekort schiet in zijn motiveringsplicht, nu hij zelfs niet in het algemeen verwijst naar de voorwaarden waaraan verzoeker dient te voldoen, laat staan dat op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom verzoeker niet aan die voorwaarden voldoet".

3.2.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota :

"Het middel mist feitelijke grondslag. Er moet inderdaad herhaald worden dat de betwiste akte genomen is op basis van verslagen van de controlecommissie die op een objectieve en onbetwistbare manier de gebreken van de dienst waarover de verzoeker de leiding had, uiteenzetten.

Naar aanleiding van de visitatie van de Commissie, op 24 februari 2000, heeft deze laatste niet nagelaten te stellen dat:

'(...) De Commissie is unaniem de mening toegedaan dat de dienst oogheelkunde van de VUB actueel niet beantwoordt aan wat men verwacht van een stagedienst erkend voor de volledige opleiding. Hoogstens zou deze dienst in aanmerking kunnen genomen worden voor 2 jaar basisopleiding voor 4 kandidaat-specialisten.

Een uitbreiding van 6 naar 7 plaatsen volledige opleiding is onder de gegeven omstandigheden niet bespreekbaar.

Vooraleer opnieuw erkend te kunnen worden als een stagedienst voor volledige opleiding is een grondige hervorming nodig. Het is zeer de vraag of dit onder het huidig diensthoofd-stagemeester mogelijk zal zijn' (...).

De Commissie heeft aldus unaniem vastgesteld dat de Dienst oogheelkunde van het A.Z. V.U.B. niet beantwoordde aan wat men verwacht van een stagedienst voor volledige opleiding

- de organisatie van de opleiding van de kandidaten was onvoldoende efficiënt,
- de chirurgische opleiding van de kandidaten was onvoldoende doorgedreven,
- de supervisie van de kandidaten liet te wensen over,
- de wetenschappelijke productie was voor een universitaire dienst onvoldoende (...)

Naar aanleiding van nieuwe controlevisitaties in de omstreden dienst, kon de verwerende (partij) niet anders dan vaststellen dat de situatie niet verbeterd was, aangezien de Commissie heeft moeten betreuren dat :

- er is nog steeds een tekort aan stafleden: dit probleem zal vanaf 1 juli e.k. nog acuter worden door het ontslag van Dr. SACHSE;
- de heelkundige ingrepen worden steeds bijna uitsluitend door Prof. HENNEKES uitgevoerd;
- er bestaan geen duidelijke richtlijnen of protocols voor de diagnose en behandeling van patiënten;
- er wordt geen complicatie- en diagnoseregistratie bijgehouden;
- de derdelijnsfunctie van de afdeling is onduidelijk en lijkt onvoldoende voor een universitaire opleidingskliniek; cijfers over het aantal topreferente functie van het ziekenhuis is niet bekend;
- er zijn door de directie tot op heden geen initiatieven genomen om het aanslepende conflict in de dienst op te lossen;
- de naam van de stagemeester is in Nederland niet bekend (...).

In tegenstelling tot wat de verzoeker beweert, is het onjuist te stellen dat de verwerende partij bij het aannemen van de betwiste akte, gehandeld heeft buiten alle wettelijke criteria.

Er moet immers op gewezen worden dat, enerzijds, de beslissing gebaseerd is op objectieve verslagen opgesteld door specialisten die op unanieme wijze beslissen over de noodzakelijkheid om de erkenning als stagemeester van de verzoeker in te trekken.

Anderzijds moet er gepreciseerd worden dat het ministerieel besluit van 30 april 1999 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van de geneesheer-specialisten, stagemeesters en stagediensten, uitdrukkelijk criteria uitschrijft die, in onderhavige geval, niet gerespecteerd werden door de verzoeker wat de hiervoor genoemde criteria betreft.

Artikel 5 van het voormelde ministerieel besluit voorziet immers dat de stagemeester didactische, klinische en organisatorische eigenschappen moet bezitten en dat hij door middel van frequent persoonlijk contact de kandidaten moet aanleren om op kritische manier te redeneren en te oordelen (art. 5.1. en 5.6.).

Bovendien is de stagemeester minstens eenmaal per week gehouden tot het organiseren en leiden van groepsvergaderingen ‘met inbegrip van de socio-economische en ethische aspecten in de uitoefening van de specialiteit, alsmede de sociale wetgeving. Hij bevordert de contacten met andere specialisten door het organiseren van interdisciplinaire vergaderingen' (art. 5.7.)

Hieromtrent blijkt uit stuk nr. 3 van het administratief dossier dat de zes kandidaten ‘zijn unaniem ontevreden over hun opleiding' (blz. 5).

Uit het voorgaande volgt dat, in tegenstelling tot wat de verzoeker beweert, uit de studie van het administratief dossier en de stukken waarop de betwiste akte gebaseerd is, de verwerende partij terecht en op basis van objectieve elementen heeft kunnen beslissen de erkenning als stagemeester van Dr. HENNEKES in te trekken";

3.2.2. <u>Bespreking</u>

Overwegende dat artikel 40, § 1, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, als volgt luidt :

> "Art. 40. § 1. Wanneer de stagemeester of de stagedienst niet langer aan de vastgestelde criteria voldoet, of wanneer de stagemeester maatregelen of sancties van strafrechtelijke, disciplinaire of administratieve aard heeft opgelopen, kan de Minister hetzij op eigen initiatief, hetzij op initiatief van de Hoge Raad, de erkenning intrekken. De Minister kan enkel op eigen initiatief handelen, nadat hij zijn voornemen aan de betrokkene kenbaar heeft gemaakt en hij het advies van de Hoge Raad heeft ingewonnen";

Overwegende dat de criteria waarnaar in die bepaling wordt verwezen zijn vastgesteld in de artikelen 5 en 6 van het ministerieel besluit van 30 april 1999 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten en in artikel 1 en de bijlagen B en C van het ministerieel besluit van 26 april 1982 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteit van oftalmologie;

Overwegende dat, zoals reeds uit de bespreking van het eerste middel is gebleken, in de bestreden beslissing op het eerste gezicht terecht kon worden verwezen naar de verslagen en bezoeken van de visitatiecommissie alsook naar de adviezen van de werkgroep; dat uit de vaststellingen van de visitatiecommissie op het eerste gezicht telkens naar voor is gekomen dat er een aantal knelpunten waren die maar niet opgelost werden; dat als voornaamste knelpunten werden vermeld :

> " - de organisatie van de opleiding van de kandidaten is onvoldoende efficiënt;
> - de chirurgische opleiding van de kandidaten is onvoldoende doorgedreven (de heel-kundige ingrepen worden bijna uitsluitend door verzoeker uitgevoerd);
> - de supervisie van de kandidaten laat te wensen over;
> - de wetenschappelijke productie is voor een universitaire dienst onvoldoende (de derde-lijnsfunctie van de afdeling is onduidelijk en onvoldoende; cijfers over het aantal topreferente verwijzingen ontbreken en het aandeel van de afdeling in de topreferente functie van het ziekenhuis is niet bekend);
> - er is een tekort aan stafleden;
> - er bestaan geen duidelijke richtlijnen of protocols voor de diagnose en behandeling van de patiënten;
> - er wordt geen complicatie- en diagnoseregistratie bijgehouden";

Overwegende, met betrekking tot het argument van de verzoeker dat in het bestreden besluit zelf geen enkele verwijzing naar de wettelijk vastgelegde criteria is terug te vinden, laat staan dat duidelijk wordt gemaakt welke criteria zouden zijn geschonden, dat de verzoeker, die als stagemeester was erkend, op de hoogte diende te zijn van de criteria waaraan hij moest blijven voldoen om zijn erkenning te behouden; dat ook zonder dat de bestreden beslissing expliciet aanduidt welke wettelijk vastgestelde criteria precies zijn geschonden, uit de bestreden beslissing kon worden afgeleid dat de verzoeker een aantal tekortkomingen aan artikel 5 van het voormelde ministerieel besluit van 30 april 1999 worden verweten; dat het prima facie niet kennelijk onredelijk lijkt te stellen dat op grond van de voormelde knelpunten de kwaliteit van de opleiding van de kandidaat-specialisten te wensen overlaat; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3. <u>Derde middel</u>

3.3.1. <u>Standpunten van de partijen</u>

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het derde middel als volgt kunnen worden weergegeven :

3.3.1.1. De verzoeker leidt een derde middel af uit de schending van artikel 40, § 2, juncto de artikelen 37 en 38, § 1, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 en uit de schending van de hoorplicht, het recht van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur :

> "Doordat het bestreden besluit de erkenning van verzoeker als stagemeester intrekt zonder dat verzoeker ooit werd uitgenodigd voor de beraadslagingen van de Hoge Raad en zonder dat de met redenen omklede adviezen van de Hoge Raad hem ooit werden medegedeeld.
>
> En doordat verzoeker in de brieven dd. 14 oktober 2002 en 5 december 2002 van de Hoge Raad telkens slechts op de hoogte werd gesteld van de conclusie van het reeds voorheen genomen advies.
>
> Terwijl artikel 40 §2 van het.KB van 21 april 1983 nochtans uitdrukkelijk stelt dat in geval van de intrekking van een erkenning als stagemeester de procedure zoals vastgesteld in de artikelen 37 en 38 moet worden gevolgd.
>
> En terwijl artikel 37 bepaalt dat de belanghebbende de kans moet krijgen om persoonlijk gehoord te worden teneinde alle nuttige inlichtingen te kunnen verstrekken, waarbij hij zich eventueel kan laten bijstaan door een raadsman, en hem tevens de gelegenheid moet worden geboden om zijn dossier op het secretariaat van de Hoge Raad te gaan inzien.
>
> En terwijl artikel 3 8 § 1 daarnaast bepaalt dat de Hoge Raad zijn met redenen omkleed advies aan de belanghebbende dient ter kennis te brengen.

En terwijl in casu verzoeker op geen enkel moment werd uitgenodigd door de Hoge Raad en hem tevens nooit enig met redenen omkleed advies van de Hoge Raad werd ter kennis gebracht.

En terwijl het zelfs zo is dat verzoeker nooit inzage heeft gekregen in de verslagen van de visitatiecommissies, en de hem verstrekte informatie beperkt bleef tot het gestelde in de brieven dd. 11 december 2001, 14 oktober 2002 en 5 december 2002.En terwij1 de enige repliekgelegenheid die verzoeker werd geboden bestaat uit de nota die hij op 7 november 2002 aan de minister heeft overgemaakt.

En terwij1 het toch behoort dat de belanghebbende voorafgaand en duidelijk wordt ingelicht van de hem ten laste gelegde grieven en hij, indien de Hoge Raad, zoals in casu het geval was, de kritieken wenste te weerhouden en een ongunstig advies wenste te geven omtrent het behoud van de erkenning als stagemeester in hoofde van verzoeker, hiervan tijdig en omstandig in kennis wordt gesteld opdat hij niet kennis van zaken zijn verweer zou kunnen waarnemen.

En terwijl het in casu duidelijk moge zijn dat verzoeker nooit op degelijke wijze werd voorgelicht omtrent de essentiële gegevens van het dossier dat tegen hem werd opgesteld, d.w.z. van de onregelmatigheden die zijn vastgesteld en die de grondslag kunnen vormen van de intrekking van de erkenning als stagemeester, maar telkens slechts werd op de hoogte gebracht van de conclusies van het onderzoek.

En terwijl alzo werd nagelaten verzoeker in te lichten over al de ten laste gelegde feiten en deze feiten hem evenmin met de nodige precisie werden ter kennis gebracht, zodat verzoeker nooit in staat is geweest om zich doelmatig te verdedigen.

En terwijl hem evenmin inzage in het dossier werd verleend.

En terwijl op die manier tegenpartij heeft nagelaten om verzoeker in de loop van de administratieve procedure in staat te stellen om zich behoorlijk te verweren met betrekking tot de gegevens die het decisief motief vormen van de adviezen waarop het bestreden besluit steunt.

En terwijl tegenpartij zodoende, niettegenstaande het feit dat hem de gelegenheid is geboden om in antwoord op de brief dd. 14 oktober 2002 een nota aan de minister te richten, geen correcte invulling heeft gegeven aan de op haar rustende verplichting om verzoeker te horen.

En terwijl dit des te meer klemt nu tegenpartij door zo te handelen daarenboven de procedure zoals voorzien in de artikelen 37 en 38 §1 van het KB van 21 april 1983 flagrant met de voeten heeft getreden".

3.3.1.2. De verwerende partij repliceert hierop dat zowel tijdens de visitatie van 24 februari 2000 als van 17 juni 2002 van de commissie, de verzoeker stelselmatig en op objectieve wijze werd gehoord en voegt hieraan toe dat telkens wanneer de verzoeker in kennis werd gesteld van de inhoud van de controleverslagen en van de beslissing die zij in dat opzicht overwoog te nemen, hij steeds omstandig zijn argumenten en grieven heeft neergeschreven;

3.3.2. **Bespreking**

Overwegende dat de verzoeker in essentie aanvoert dat hij door de Hoge Raad nooit werd uitgenodigd terwijl hij nochtans de kans had moeten krijgen persoonlijk te worden gehoord, dat hij nooit van de adviezen van die Raad in kennis werd gesteld doch enkel van de conclusies en dat hij nooit van de verslagen van de visitatiecommissie inzage heeft gekregen;

Overwegende dat de artikelen 37, 38 en 40 van het koninklijk besluit van 21 april 1983 als volgt luiden :

"Art. 37. De Hoge Raad doet uitspraak op stukken. Is zijn advies niet gunstig dan wordt het in beraad gehouden. In dat geval wordt de kandidaat-stagemeester of de verantwoordelijke geneesheer van de te erkennen stagedienst in kennis gesteld van de dag en het uur van de vergadering van de Hoge Raad, waarop zijn dossier wordt onderzocht. Dit bericht wordt gegeven, behoudens in geval van spoed, ten minste vijftien dagen vóór de vergadering, bij een aangetekende brief tegen afgiftebewijs. De betrokkene mag vragen persoonlijk gehoord te worden door de Hoge Raad ten einde alle nuttige inlichtingen te kunnen verstrekken. Hij mag zich laten bijstaan door één of meer raadslieden. Het dossier wordt neergelegd op het secretariaat, waar het ter plaatse kan worden geraadpleegd gedurende vijftien dagen vóór de vergadering.

Art. 38. § 1. Binnen zestig dagen na ontvangst van het dossier stuurt de Hoge Raad zijn met redenen omklede advies naar de Minister en naar de belanghebbende.

§ 2. De belanghebbende kan, binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het advies, aan de Minister een nota laten geworden met zijn met redenen omklede opmerkingen.

Indien de belanghebbende binnen die termijn aan de Minister een nota laat geworden met zijn met redenen omklede opmerkingen, zendt de Minister deze nota voor advies naar de Hoge Raad.

De Hoge Raad spreekt zich uit binnen dertig dagen na ontvangst van deze nota, volgens de procedurevoorschriften van artikel 37.

Zijn met redenen omkleed advies over deze nota wordt medegedeeld aan de belanghebbende en aan de Minister.

Na ontvangst van dit advies neemt de Minister een beslissing.

Indien de Hoge Raad geen advies heeft gegeven binnen de gestelde termijnen, kan de Minister een beslissing nemen zonder dat advies.

§ 3. In de beslissing van de Minister wordt de juist draagwijdte van de erkenning vermeld.

Een afschrift van de beslissing wordt aan de belanghebbende per aangetekende brief tegen afgiftebewijs overgezonden.

Art. 40. § 1. Wanneer de stagemeester of de stagedienst niet langer aan de vastgestelde criteria voldoet, of wanneer de stagemeester maatregelen of sancties van strafrechterlijke, disciplinaire of administratieve aard heeft opgelopen, kan de Minister hetzij op eigen initiatief, hetzij op initiatief van de Hoge Raad, de erkenning intrekken. De Minister kan enkel op eigen initiatief handelen, nadat hij zijn voornemen aan de betrokkene kenbaar heeft gemaakt en hij het advies van de Hoge Raad heeft ingewonnen.

§ 2. In de gevallen bedoeld in § 1 moet de in de artikelen 37 en 38 vastgestelde procedure worden gevolgd";

Overwegende dat artikel 37, tweede lid, van het koninklijk besluit van 21 april 1983 bepaalt dat de betrokkene mag vragen persoonlijk te worden gehoord; dat in casu van een schending van die bepaling op het eerste gezicht geen sprake kan zijn vermits de verzoeker op geen enkel ogenblik een dergelijke vraag heeft gesteld; dat de zin "Voor verdere inlichtingen sta ik uiteraard altijd ter beschikking" in de brief van de verzoeker van 12 november 2002 op het eerste gezicht niet als een dergelijke vraag kan worden beschouwd; dat het dan ook prima facie op de eerste plaats aan hemzelf te wijten is indien hij geen inzage in het volledig dossier heeft gehad, vermits voornoemde bepaling hem dat recht verleende indien hij had gevraagd gehoord te worden;

3.4. Vierde middel

3.4.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat de standpunten van de partijen met betrekking tot het vierde middel als volgt kunnen worden weergegeven:

3.4.1.1. De verzoeker leidt een vierde middel af uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen en uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Het middel luidt als volgt :

> "Doordat in het verslag van de visitatiecommissie van 17 juni 2002 herhaaldelijk wordt gewezen op stavingsstukken die tijdens het bezoek van de commissie niet door verzoeker werden overhandigd.
>
> En doordat de commissie ook later op geen enkel moment de moeite heeft genomen om deze stukken bij verzoeker op te vragen of hem heeft uitgenodigd bijkomende inlichtingen te verschaffen
>
> Terwijl op de overheid nochtans de plicht rust om aan een zorgvuldige en correcte feitenvinding te doen, zeker wanneer vaststaat dat de bestreden beslissing een ernstige schade zal toebrengen aan de carrière en de reputatie van de betrokkene.
>
> En terwijl de overheid die over de beoordelingsbevoegdheid beschikt om een besluit te nemen, er in de eerste plaats moet voor zorgen dat haar alle mogelijke nuttige gegevens worden bezorgd opdat zij zou geïnformeerd zijn (...).
>
> En terwijl de bevoegde overheid, wil zij op regelmatige wijze een beslissing nemen, volledig ingelicht moet zijn over de belangrijke gegevens welke die beslissing kunnen beïnvloeden.
>
> En terwijl het dus in de eerste plaats de taak van de Werkgroep was om ervoor te zorgen dat het dossier volledig is.
>
> En terwijl in casu de Werkgroep van de Hoge Raad zich in zijn brief dd. 5 december 2002 beperkt tot de mededeling dat hij de nota van verzoeker 'met veel aandacht gelezen en besproken heeft', doch heeft beslist zijn standpunt niet te wijzigen, zonder dat hier enige motivering wordt aan toegevoegd.
>
> En terwijl niet kan ontkend worden dat het hier een loutere stijlformule

betreft, die verzoeker niets bijbrengt omtrent de onderliggende motieven van de Werkgroep om zijn advies te handhaven en zonder dat verzoeker kan afleiden op grond van welke redenering hij tot zijn conclusie komt.

En terwijl verzoeker evenmin uit de brief van 5 december 2002 of uit de bestreden beslissing kan afleiden welke gevolgen werden verleend aan zijn argumentatie die hij uiteenzette in zijn nota van 7 november 2002, zodat hij in de onzekerheid blijft of de beslissing niet is genomen op grond van gegevens die hij niet kende en hij er zich niet kan van vergewissen of de door hem in zijn nota verleende argumentatie ter dege werd onderzocht".

3.4.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota dat de verzoeker zich ertoe beperkt op een algemene manier te melden dat bepaalde stavingsstukken die aan de basis liggen van het verslag van 17 juni 2002 niet door hem werden overhandigd en dat zij, doordat de verzoeker niet meedeelt over welke stukken het precies gaat, zich niet kan verweren. Zij herhaalt dat de verzoeker tijdens de bezoeken op 24 februari 2000 en 17 juni 2002 van de visitatiecommissie gehoord werd en dat zij zich niet heeft gebaseerd op niet-overgemaakte stukken om het verslag op te stellen;

3.4.2. <u>Bespreking</u>

Overwegende dat, zoals reeds onder punt 3.1.2 bij de bespreking van het eerste middel werd gesteld, de formele motiveringsplicht voor het bestuur niet de verplichting inhoudt alle door de verzoeker aangevoerde argumenten te beantwoorden; dat in casu niet op elk argument van zijn kritiek op het verslag van de visitatiecommissie moest worden ingegaan; dat overigens uit de brief van 5 december 2002 blijkt dat zijn repliek door de Hoge Raad werd besproken doch dat de werkgroep unaniem besliste zijn standpunt niet te wijzigen; dat de verzoeker zowel uit de mededelingen van de adviezen van de Hoge Raad als uit de bestreden beslissing zelf kon afleiden waarom zijn erkenning werd ingetrokken, zodat aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht werd tegemoetgekomen; dat het vierde middel niet ernstig is;

3.5. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober tweeduizend en drie, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**